

Научное периодическое издание
Языки издания: английский, русский, украинский

МЕЖДУНАРОДНЫЙ НАУЧНО-ПРАКТИЧЕСКИЙ КОНГРЕСС
“ОБЪЕДИНЕНИЕ ЭКОНОМИСТОВ И ПРАВОВЕДОВ -
КЛЮЧ К НОВОМУ ЭТАПУ РАЗВИТИЯ”

г. БЕРН, 29 ноября 2013г.

ТОМ 1

БОРГОВА КРИЗА КРАЇН ЄС

Гузь М.М.

к.е.н., старший викладач кафедри теоретичної
і прикладної економіки ДВНЗ «УАБС НБУ»

Не дивлячись на зміцнення фінансової стабільності, зниження ринкових ризики і ризики ліквідності, в зоні євро прогнозується продовження рецесії в 2013 році [1]. Антикризові заходи політики країн ЄС допомогли зменшити ризики на найближчий період, але старі і нові погрози все ще затьмарюють економічні перспективи.

Однією з основною проблемою європейських країн, а зокрема країн Єврозони, є приріст державного внутрішнього та зовнішнього боргу. Тож набуває своєї актуальності питання можливої кризи державних боргів європейських країн та її вплив на стабільність ЄС. Перелік основних боржників зони євро зазначений в таблиці 1.

Таблиця 1.

Основні боржники Єврозони

Країна	Відношення державного боргу до ВВП, %	
	2012 р.	2013 р. (за 3 квартали)
Греція	156,9	160,5
Італія	127,0	130,3
Португалія	123,8	127,2
Ірландія	117,4	125,1
Бельгія	99,8	104,5
Франція	90,2	91,9
Іспанія	73,0	84,2

В кінці першого кварталу 2013, державний борг у співвідношенні до ВВП в Єврозоні досяг 92,2%, порівняв з 90,6% в кінці четвертого кварталу 2012. А взагалі у Євросоюзі співвідношення зросло з 85,2% до 85,9% [3].

З початку фінансової кризи декілька європейських країн звернулися до МВФ з проханнями про фінансову підтримку для подолання фіскальних і зовнішніх дисбалансів. Протягом останнього фінансового року діяльність МВФ була направлена на підтримку трьох членів Єврозони – Греції, Ірландії і Португалії. За станом на 30 квітня 2013 року МВФ мав фінансові домовленості з вісьма країнами Європи із загальною сумою зобов'язань приблизно 107 млрд. євро. Це означає, що із загальної суми фактично наданих МВФ коштів і превентивних зобов'язань на кінець фінансового року приблизно 62 % в сукупності доводилися на Європу. Зусилля, що робляться останніми роками, по зміцненню міжнародної фінансової системи, у тому числі в Європі, викликали додатковий попит на технічну допомогу МВФ.

Приріст державного боргу по відношення до ВВП обумовлений не лише зростанням боргів, але і падінням ВВП європейських країн. Починаючи з I кв. 2012 р. приріст ВВП Єврозони став від'ємним, що за даними статистичної організація Європейської Комісії Євростат [2], становить -0,2 % порівняно з даним періодом

минулого року. До I кварталу 2013 року падіння нарощувалось і склало -1,2 %, після цього темп падіння знизився і станом на III квартал 2013 р. склав -0,4%. Найбільший спад виробництва спостерігався в таких країнах зони євро як: Греція (-6,4 % у 2012р., -4,2 % у 2013р.), Португалія (-3,2 % у 2012р., -1,8 % у 2013р.), Італія (-2,4 % у 2012р., -1,8 % у 2013р.), а також Ірландія, Нідерланди, Іспанія, Франція, Бельгія.

Причиною нарощування державних боргів є не лише приріст витрат уряду країн, але і надмірне приватне позичання. Нарощування кредитування приватного сектору призвело до іпотечної заборгованість в Ірландії та Іспанії та приросту корпоративних боргів в Португалії і Іспанії. У цих країнах сучасна проблема корпоративних боргів є найбільшою, де, за даними МВФ, 50% (Португалія), 40% (Ірландія) і 30% (Італія) боргу належить фірмам. В свою чергу, така ситуація негативно позначається на прирості інвестицій на національного продукту. Тягар боргів домогосподарств особливо відчутний в Ірландії і Нідерландах. Іпотечні платежі підривають фінансовий стан громадян і обмежують споживчі витрати, що також впливає на приріст ВВП. Такі недержавні борги стримують зростання країн ЄС більше, ніж державні.

Таким чином, з метою підвищення рівня боргової безпеки та покращення ефективності обслуговування державного боргу, для початку країнам ЄС доцільно полегшити тягар недержавних боргів за рахунок визнання та списання банками проблемних боргів споживачів, уряд країн має ввести інститут позасудової мирової угоди та спростити процедуру банкрутства, а також, з метою зменшення зовнішнього боргу, забезпечити випереджальне зростання ВВП порівняно з приростом запозичень.

ЛІТЕРАТУРА

1. Річний звіт МВФ за 2013 рік «До більш міцного та стабільного глобального підйому» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.imf.org/external/russian/pubs/ft/ar/2013/pdf/ar13_rus.pdf
2. Сайт статистичної організація Європейської Комісії Євростат [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/eurostat/home/>
3. Eurostat newsrelease euroindicators [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://epp.eurostat.ec.europa.eu/cache/ITY_PUBLIC/2-22072013-AP/EN/2-22072013-AP-EN.PDF

ПРІОРИТЕТИ НОВОЇ УРБАНІСТИКИ

Крамаренко Р.М.

к. е. н., доцент ДВНЗ «Київський національний економічний університет ім. В. Гетьмана»

Урбанізація у загальному розумінні – це процес збільшення кількості міст, міського населення, а також посилення їх ролі у соціально-економічному розвитку регіонів, країн, світу як центрів розміщення продуктивних сил, концентрації ділової активності та соціокультурного простору.